

XXVII КЊИГА ЧУПИЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

ПОМЕНИК

ЗНАМЕНИТИХ ЛЈУДИ У СРПСКОГ НАРОДА

НОВИЈЕГА ДОБА

НАПИСАО

М. Ђ. МИЛИЋЕВИЋ

У БЕОГРАДУ

У СРПСКОЈ КРАЉЕВСКОЈ ШТАМПАРНИ

1888

ЦЕНА 2 ДЕНАРА СРПСКИ СРЕДИ

Кнез Станоје сахрањен је у свом вотњаку код куће, где је и погинуо. На његову гробу лежи плоча са записом који се не може да прочита, јер га је време већ искрунило.

Младеновић Глигорије (Глиша)⁴. Глишин отац Антоније доселио се, од прилике 1780 године, с границе херцеговачке у *Кошље*, у соколску нахију. Довео је у Кошље четири брата и три сина. Најстарији син био му је *Глигорије* (Глиша), средњи Ђока, а најмлађему се не памти име.

Стари људи, знанци Антонијеви, причали су, а и сам је Антоније много пута казивао: како се у његовој породици поуздано зна, да су пореклом од косовских јунака *Југовића*. Један син Југ-Богданов остао је, веле, жив после косовске погибије, па се склонио негде у оне крајеве око Гусиња, и тамо закућио кућу, од које је, по казивању старих људи, и овај Антоније, Глишин отац. Сам Антоније слушао је из уста свога деда: како су се њихови стари за дуго презивали „Југовићи“, па су после, у злу земану, морали променити то старинско презиме; а променили су га, веле, не толико због „некрштених“ колико с „крштених“ Турака.

Антонију је било преко 70 година кад се доселио у Кошље. И браћа су му била људи већ у годинама; тројица жењени — имали су својих кћери и синова, а један брат није се хтео никако женити. Синови Антонијеви дошли су у Кошље сви нежењени. Еле њихова је задруга била прилично јака, и брзо је закућила кућу на новоме насељу. Антонијева кућа у Кошљама била је, у оно доба и у оним приликама, доста имућна. Барем није сувотвала; могла је дочекати и имала чиме понудити свакога путника и намерника.

У том почну досађивати Антонијевој кући и Турци и хајдуци. Турци су падали често на конач, и чинили којекаква насиља. Хајдуци су опет, на свој начин, узнемиривали Антонија и његове ку-

⁴ У *Кнежевини Србија*, стр. 385, овај *Глигорије Младеновић* само је поменуто. Овде, ево више интересних података из живота његова. Читави се не ће срдити што је овај живот мало пространије испричан, јер све што се овде казује и занимљиво је и драгоцено за ондашње доба и прилике у којима су се налазали наши оцеви.